

af FN eller af en særorganisation efter nærmere aftale med giverlandet.

Finansiel bistand.

Til § 5.

Ved loven af 1962 blev der åbnet adgang til at yde statslån til udviklingslandene inden for en beløbsramme af 100 mill. kr. Denne bemyndigelsesramme er siden blevet forhøjet ved lov nr. 34 af 24. februar 1965 (folketingstidende 1964-65: 54, 267, 2354, 2557; A. 119; B. 215; C. 75) til 300 mill. kr., ved lov nr. 90 af 22. marts 1967 (folketingstidende 1966-67: 80, 812, 2092, 2207; A. 1227; B. 81; C. 267) til 500 mill. kr., ved lov nr. 212 af 31. maj 1968 (folketingstidende 1967-68, 2. samling 489, 1198, 2833, 3141; A. 1193; B. 315; C. 213) til 800 mill. kr. og ved lov nr. 136 af 29. marts 1969 (folketingstidende 1968-69: 907, 1656, 4540, 4781; A. 1471; B. 613; C. 277) til 1200 mill. kr.

Ved lov nr. 161 af 11. maj 1966 (folketingstidende 1965-66: 3841, 4031, 4915, 4995; A. 1865; B. 687; C. 357) blev udenrigsministeren endvidere — inden for ovennævnte beløbsramme — bemyndiget til dels ved erhvervelse af andele o. lign. at yde finansiel støtte til finansinstitutter, der har til formål at fremme den økonomiske udvikling i udviklingslandene, dels at yde lån til finansiering af import af fødevarer og af driftsfornødenheder for landbrug og fiskeri i tilfælde, hvor ekstraordinær knaphed på fødevarer truer den økonomiske fremgang i et udviklingsland.

Bestemmelsen om støtte til finansinstitutter er anvendt i forbindelse med Danmarks medlemskab af Den Asiatiske Udviklingsbank. Tilsvarende regionale banker er oprettet for Latinamerika og Afrika. Medens statutterne for Den Asiatiske Udviklingsbank tillod medlemskab for ikke-regionale lande, foreligger denne mulighed ikke for de to andre banker. Da alle de tre banker utvivlsomt vil få en stigende betydning som finansieringsinstitutter for udviklingslandene, er der grund til at opretholde den givne hjemmel samt at åbne mulighed for at yde støtte under andre former såsom ubundne bidrag til fondsdannelser under bankerne.

Adgangen til at yde fødevarerlån har i to tilfælde været benyttet over for Indien under en hungersnødkatastrofe; der truede dette lands fremtidige udvikling. I overensstemmelse med revisionsudvalgets indstilling er bestemmelsen imidlertid udeladt i det foreliggende lovforslag, jfr. foranstående bemærkninger side 7, spalte 1.

Til gengæld har der vist sig at være behov for at udvide den finansielle bistand til at omfatte visse

former for kontant- og naturalydelse, som har været anvendt i vidt omfang af andre giverlande, herunder af Sverige og Norge.

Til § 5, 1).

Bilaterale statslån som led i den danske bistand til udviklingslandene har i de senere år fået en voksende betydning i det bilaterale bistandsprogram, og som følge af det store gaveelement i statslånene er der en stærk efterspørgsel efter disse lån fra udviklingslandene. Denne bistandsaktivitet vil iøvrigt kunne forøges relativt let, idet de administrative krav, som statslåneordningen stiller, er relativt beskedne.

Den i bistandsloven fastsatte beløbsramme foreslås erstattet med årlige tilsagnsrammer, inden for hvilke ministeren vil kunne indgå aftaler om statslån til udviklingslandene eller yde bidrag til internationale organers finansielle bistand. Disse tilsagnsrammer tænkes for det enkelte finansår fastsat i overensstemmelse med den til enhver tid gældende langtidspan. Revisionsudvalget har tilsluttet sig dette forslag, jfr. betænkningen side 90.

Med fastsættelsen af årlige tilsagnsrammer for statslånene vil der ikke længere være behov for at forelægge de enkelte statslån m. v. for finansudvalget, og bestemmelsen herom i den gældende lovs § 7, stk. 2 er derfor ikke medtaget i lovforslaget.

De gældende bestemmelser om statslån forudsætter, at leverancerne under danske statslån i princippet er bundet til indkøb i Danmark. For at kunne påbegynde en vis afbinding af statslånene og for at opnå større fleksibilitet i administrationen af disse, er ordene „med dansk indsats“ udeladt i lovforslaget. Det er ikke hermed hensigten, at Danmark umiddelbart skal foretage en ensidig afbinding af de bilaterale statslån, men som anført foran vil denne ændring muliggøre Danmarks deltagelse i internationale beslutninger om en gensidig afskaffelse af leveringsbindingen. I overensstemmelse med revisionsudvalgets anbefaling, jfr. betænkningens side 89, er det tanken at give låntagerlandene mulighed for at anvende en del af lånemidlerne til indkøb af kapitalgoder og tjenesteydelser i andre udviklingslande. Administrationen bør tillige stilles relativt frit ved afgørelsen af, i hvilken udstrækning danske lånemidler kan anvendes til dækning af lokale omkostninger i finansiering af konkrete projekter.

Til § 5, 2).

Adgangen til at yde støtte til finansinstitutter tænkes at omfatte støtte til såvel internationale og regionale som nationale finansinstitutter. Den i gældende lov etablerede adgang til at yde denne